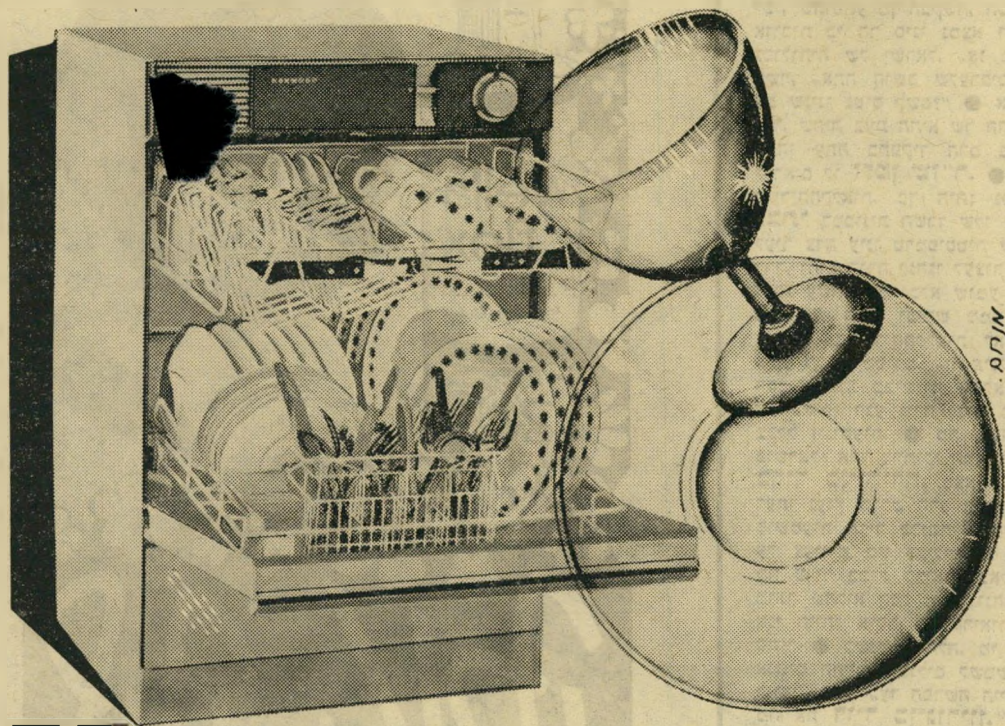

כליך יבהיקו - בלחיצת כפתור

פורסם נאול

Kenwood DISHWASHER להדחת כל כלי

כל אשר עליך לעשות — הכניסי את הכלים לסל השטיפה של מכונת קנווד וסובבי את הכפתור. תוך דקות ספורות יבהיקו כל כליך בברק המיוחד של כוסות, צלחות וסכו"ם אשר נוקו במכונת קנווד.

הכלים ייצאו מהמכונה נקיים ויבשים — מוכנים להכניסם לארון, ללא מגע ידיך במים.

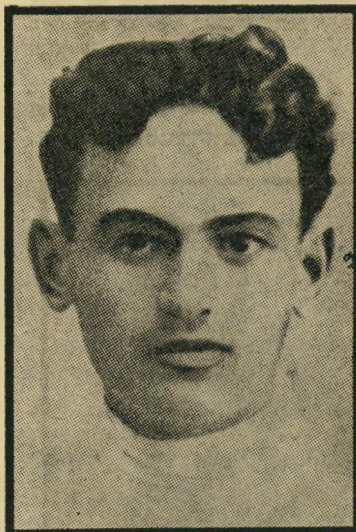
מכונת קנווד מנקה את כלי המטבח בשיטה מיוחדת של זרם מים רותחים, חמים משיכולה לשאת יד אדם, המותזים בכוח על גבי הכלים, מסביבם ומתחת להם (שיטת הרוטוסרג', הבלעדית לקנווד).

זרם המים החמים מתערבל סביב כליך, מבלי שהכלים עצמם יזוזו מהמקום, כך שתוכלי להדיח במכונת קנווד מכלי חרסינה וזכוכית עדינים ועד למחבתות וסירי אלומיניום. את תבחרי בין שיטות ההדחה, בהתאם לכלים שהכנסת: הדחה ממושכת עם שלוש שטיפות וייבוש ממושך לסירים ומחבתות, הדחה רגילה או הדחה עדינה — לכלי זכוכית.

להשיג בכל החנויות המובחרות

הפצה בלעדית, אחריות ושרות -
נ.סרוקה רח' לבונטין 11 טל. 621931 ת-א

(דהיינו פיצויים) על אי-ביצועה של עיסקה בלתי-חוקית.
"קוראים לו חיים!" מתכונת זאת הוציאו עצמם השופטים העליונים באלגנטיות משפטית המאפיינת את כל דיוניהם. קבעו הם: יכול להיות שהיה טעם לדון בטענה הזאת, למרות שלא הועלתה קודם. אבל נניח שהיינו דנים בה, הרי הביא עורך

איש-קרקות וייק (1908)
באימרה תלמודית

הדין של צבייה טענה נגדית מצויינת: בכלל לא ברור אם צבייה יהודיה, בחוץ-לארץ קראו לה זהרה וגם גורגיס. ואם כי אביה, ויקטור, מבקר בבית-הכנסת ושם קוראים לו חיים", הרי אין כל הוכחה כי אמה של צבייה אמנם יהודיה. ואם אמה של צבייה-זהרה-גורגיס איננה יהודיה הרי לא חל עליה דיני-הנישואין היידי ויגבי יכול היה לשאתה, למרות שחי איתה בשעה שהיתה נשואה לאיש אחר. אם לא נשא אותה, הוא הפר הבטחה וחייב פיצויים.

"סכום לא מוגזם!" כאשר פורסם השבוע פסק-הדין המלא של השופטים, התברר כי הם הניחו לכל הפלפול של טענתה שלא-הועלתה וטענה-נגדית שאפשר-היתה-להעז לזאת. הם פשוט עשו צדק.

בית-המשפט העליון סבר שבני חייב בפיצויים, אפילו אם מתעלמים מפסיקת בית המשפט המחוזי (פיצויים בגלל הפרת הבטחה-נישואין).

פסקו שלוש השופטים, כשלנגד עיניהם הבחינה האנושית של הפרשה: "צבייה" סמכה על דברי (גבי), סבלה נזק ממון שהתבטא בעיקר באובדן תמיכתו של בעלה ואובדן בית-מגוריה. בגלל הגרידה... סיר בלתי גם הפסד בכושר עבודתה. הסכים (7000 ל"י) אינו מוגזם, אפילו אם נעריך את הנזק מבחינה זאת (בלבד").

דרכי אדם

האיש שנשע עצי

כאשר שינו בן היערן את אימרת ה' תלמוד כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם, החליט להפוך את בני-ישראל לבני-אדם. הוא נטש בגיל 18 את רוסיה מולדתו ואת התפריט האהוב עליו (שמנת עם תות-שדה) ועלה לארץ-ישראל של 1908.

כבר ביום השלישי לבואו ארצה הוכיח יוסף חיים וייק את עצמו. הוא שבר את כל השיאים בחסירת גומות (צלחות-השקאה ל-עצים) בפרודי יהודה. ביום אחר חפר שמונים גומות.

גם בחברון. ההישגים האמתיים של וייק החלו בשנת 1932, עת מונה למנהל מחלקת הקרקעות והיעור של הקרן-הקיימת, אותה ניהל ביד חזקה משך 30 השנים היבאות, עד שהפכה למינהל מקרקעי ישראלי. האיש ששתל את משתלות העצים הי-ראשונות בבאר-שבע ובחברון (1920), ייער ורכש קרקעות כל ימי חייו. כפי שמתברר מספר זכרונותיו של וייק שהופיע השבוע, הוא גם אוהב מחמאות.

אחת המחמאות המוגזמות המתהלכות סביבו, בזכות נטיעת מאות אלפי העצים שזרם ברחבי הארץ: נכון שישראל איננה שויצריה, אבל היא בכל זאת ויצריה.

אבל מה שויץ באמת אוהב, זה להביע את דעתו. אחת מאימרותיו המפורסמות: "מי שאומר שהעם היהודי אפס כוחו — תיפח רוחו!"